

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Tdo/7/2017
Identifikačné číslo spisu: 5714897351
Dátum vydania rozhodnutia: 27.02.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Peter Paluda
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:5714897351.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Paludu a sudcov JUDr. Dany Wänkeovej a JUDr. Františka Moznera na neverejnom zasadnutí konanom dňa 27. februára 2017 v Bratislave v trestnej veci obvineného H. I., pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák., o dovolaní obvineného H. I. proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 28. apríla 2016, sp. zn. 3To/60/2015, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného H. I. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Martin, sp. zn. 0T/111/2014 zo dňa 3. marca 2015 bol obvinený H. I. uznaný za vinného z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 7. októbra 2014 v čase o 9.50 hod. viedol nákladné motorové vozidlo zn. Volvo FH 440, ev. č. W. spolu s návesom po ceste 1/18 v smere od Žiliny do Martina medzi Strečnom a Dubnou Skalou, kde bol predpísaným spôsobom zastavený a kontrolovaný hliadkou OR PZ ODI Martin, a následne vyzvaný, aby predložil osobné doklady a doklady oprávňujúce k vedeniu motorového vozidla, pričom až následne bolo zistené, že motorové vozidlo viedol napriek tomu, že mu bol trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín, sp. zn. 1T/6/2014 zo dňa 28. februára 2014, právoplatným dňa 8. apríla 2014, uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 12 mesiacov.

Za to mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov pri zaradení do ústavu s minimálnym stupňom stráženia (§§ 348 ods. 1, 37 písm. m/, ods. 2, ods. 4, 49 ods. 2, 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák.).

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. por. bol obvinenému H. I. uložený aj trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel na 3 roky.

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný v zákonnej lehote odvolanie proti výroku o vine aj proti výroku o treste, ktoré Krajský súd v Žiline uznesením, sp. zn. 3To/60/2015 z 28. apríla 2016 zamietol.

Proti tomuto rozsudku podal z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. c/, d/, g/ a i/ Tr. por. obvinený H. I. dovolanie prostredníctvom obhajkyne JUDr. T. T..

V dovolaní namietal, že zásadným spôsobom bolo porušené jeho právo na obhajobu tým, že sa nemohol osobne obhajovať, že neboli preukázané všetky okolnosti svedčiace v jeho prospech a bolo porušené jeho právo zvoliť si obhajcu, ktorý mal právo byť prítomný na všetkých vyšetrovacích úkonoch.

Obvinený namietal, že odvolací súd zásadným spôsobom porušil právo na obhajobu. Na odvolacom konaní obvinený nebol prítomný, avšak na toto pojednávanie sa písomne ospravedlnil dňa 27. apríla 2016.

Dôvodom jeho ospravedlnenia bolo, že si žiadal byť zastúpený advokátom. Poukázal na to, že v konaní pred prvostupňovým súdom mu bol advokát ustanovený súdom. Aj na konaní pred odvolacím súdom si obvinený žiadal mať advokáta.

Na základe plnej moci si obvinený H. I. zvolil dňa 28. apríla 2016 obhajcu. Advokátka z pochopiteľných dôvodov podala súdu ešte v tento deň a pred začatím odvolacieho konania súdu túto správu, predložila plnú moc a požiadala o odročenie odvolacieho konania.

Odvolací súd aj napriek tomu vo veci konal bez účasti obvineného a jeho advokátky a jeho odvolanie voči rozsudku súdu prvého stupňa zamietol. Tým mu podľa jeho názoru uprel jeho procesné a osobnostné práva a výrazne zasiahol do jeho ústavných práv.

Ďalej namietal, že zápisnica z odvolacieho konania je koncipovaná tak stručne a všeobecne, že z nej nemožno zistiť čím a v akom rozsahu sa odvolací súd zaoberal. Nie je v nej ani uvedené, že obvinený mal už v čase konania verejného zasadnutia zvolenú obhajkyňu. Vyčíta tomuto súdu, že v uznesení, ktorým zamietol jeho odvolanie sa podrobne nezaoberal jeho odvolacími námietkami, najmä odmietnutím výsluchu svedkov H. Y. st. a J. O..

Taktiež namietal, že najmä prvostupňový súd sa nezaoberal zárukami H. Y. st., ktoré ponúkol okresnému súdu za nápravu obvineného H. I..

Napokon najpodstatnejšou námietkou obvineného, ktorú viackrát v dovolaní prezentoval je tvrdenie, že ani okresný, ani krajský súd sa náležite nevysporiadali s jeho obhajobou spočívajúcou podľa jeho názoru v konaní v krajnej núdzi.

Popisoval ako na úseku ciest pod Strečnom dostali na motorovom vozidle poruchu, ktorú sa snažili s H. Y. mladším odstrániť. Nedarilo sa im túto poruchu odstrániť a počas tohto zásahu bol dvakrát umiestnený výstražný trojuholník, okoloidúcimi vozidlami, prejdený.

Vozovka bola vzhľadom na zlé poveternostné podmienky v zlom stave. Vodič H. Y. mladší, nebol pre nedostatočné skúsenosti schopný sa s vozidlom pohnúť.

Hrozila vážna ujma predovšetkým na ich zdraví, na ich životoch, na životoch osôb nachádzajúcich sa v okoloidúcich motorových vozidlách, ale aj na majetku.

Keďže obžalovaný tento zlý a komplikovaný úsek cesty v teréne dobre poznal a vedel aj to, že asi o 1,5 km sa nachádza odstavňá plocha, v záujme bezpečnosti ochrany ich životov, ich zdravia, ale aj životov iných osôb, ako aj majetku, sa rozhodol, keďže H. Y. ani po opakovaných pokusoch, nebol schopný sa s uvedeným vozidlom pohnúť, že sám sa dostaví na bezpečné miesto na najbližšiu odstavňú plochu, kde motorové vozidlo odstaví, nakoľko už telefonicky zabezpečili dovoz súčiastky, ktorý bol už na ceste k nim.

Na záver dovolania poukázal na svoje osobné a rodinné pomery, požiadal o odklad výkonu uloženého trestu odňatia slobody do skončenia dovolacieho konania a prijatie záruky za jeho nápravu, predloženej H. Y. st.

Navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací, po preskúmaní zákonnosti a odôvodnenosti výrokov napadnutých rozhodnutí, tak odvolacieho súdu, ako aj súdu prvého stupňa a správneho postupu konania, ktoré mu predchádzalo, so zameraním na trestným poriadkom vyžadované dôvody podaného dovolania, vyslovil rozsudkom porušenie zákona v ustanoveniach § 2 ods. 4, ods. 7, ods. 9, ods. 10, ods. 11, ods. 12 Trestného poriadku a aby súčasne s vyššie uvedeným výrokom, dovolací súd vyhovel dovolaniu obžalovaného tak, že zruší napadnuté rozhodnutia súdov a prikáže súdu, o ktorého rozhodnutie ide, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol, avšak v súlade s ustanovením § 388 ods. 2 Tr. por. v inom zložení senátu, resp., aby ju rozhodol iný sudca.

Prokurátor sa k dovolaniu vyjadril tak, že dôkazy boli vykonané zákonným spôsobom v dostatočnom rozsahu na rozhodnutie súdu, boli správne vyhodnotené a hodnotenie dôkazov nezakladá dovolací dôvod.

Pokiaľ obvinený namietal, že predmetného skutku sa dopustil, v krajnej núdzi, k tomu prokurátor uviedol, že sa jedná o obranu odsúdeného, ktorá bola súdom vyvrátená ako účelová a nevierohodná. Pokiaľ nepojazdné motorové vozidlo vytvorí iným účastníkom cestnej premávky prekážku v jazde, je osádka vozidla povinná takúto situáciu nahlásiť miestne príslušnému dopravnému inšpektorátu, v žiadnom prípade to nie dôvod pre splnenie podmienok na konanie v krajnej núdzi. Ak nevie profesionálny vodič, ktorému je vozidlo pridelené zaradiť rýchlosť, nie je pravdepodobné, aby rýchlosť zaradil spolujazdec a vozidlo viedol namiesto vodiča na odstavnú plochu. Navyše obvinený H. I. predložil ku kontrole vodičský preukaz, ktorý nahlásil ako stratený, pretože pôvodný mal v tom čase zadržaný na základe rozsudku okresného súdu. Toto správanie vzbudzuje podozrenie na prípravu, ku prípadnej kontrole hliadkou polície.

Zo zápisnice z verejného zasadnutia na Krajskom súde v Žiline z 28. apríla 2016 vyplýva, že obvinený prevzal upovedomenie o termíne verejného zasadnutia v lehote, pričom na zvolenie obhajcu mal k dispozícii 14 - dňovú lehotu a túto nevyužil a deň pre rozhodovaním krajského súdu žiadal o odročenie verejného zasadnutia, práve z tohto dôvodu. Vo veci sa nejednalo o nutnú obhajobu a ustanovenému obhajcovi obžalovaný sám vypovedal plnú moc 1. júla 2015.

Vzhľadom na nepreukázanie dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. c/, d/, g/ a i/ Tr. por. navrhol prokurátor dovolanie podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), za splnenia podmienok uvedených v § 373 Tr. por., v zákonnej lehote a na príslušnom súde (§ 370 ods. 1, ods. 3 Tr. por.), a že spĺňa obligatórne obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods. 1 a ods. 2 Tr. por.) a obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok (§ 372 ods. 1 Tr. por.)

Najvyšší súd Slovenskej republiky však zároveň dospel k záveru, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, nakoľko je zrejmé, že nie sú naplnené dovolacie dôvody uvedené v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil, že obvinený H. I. v prípravnom konaní 7. októbra 2014 vypovedal, že vozidlo v ten istý deň skúšobne riadil zo Žiliny smerom do Martina. Po kolízii s osobným motorovým vozidlom ho zastavila a kontrolovala hliadka polície, ktorá mu za priestupok uložila pokutu 100,- Eur. Neskôr ho volali, aby sa dostavil na dopravný inšpektorát, čo vzhľadom na to, že už boli na ceste do Prešova bol zastavený bola mu obmedzená osobná sloboda v obci N.. Neuviedol žiadnu poruchu vozidla, žiadne asistovanie vodičovi H. Y. ml. ako spolujazdec. Na hlavnom pojednávaní túto

výpoveď zmenil a uvádzal, že zastavili s vozidlom pre poruchu, boli v nebezpečnom úseku a mysliac si, že Okresný súd Trenčín mu už upustil od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti, pretože vodič Y. mladší sa nevedel s vozidlom pohnúť, sadol si za volant a šiel smerom na najbližšie parkovisko, kde chcel poruchu bezpečne odstrániť. Po ceste ho ale zastavili policajti. Rozpory medzi výpoveďami vysvetlil tým, že si zápisnicu o výsluchu v prípravnom konaní neprečítal.

Zo zápisnice o výsluchu obvineného na č. 1. 4 - 9 spisu vyplýva si zápisnicu prečítal súhlasil s jej obsahom a nežiadal jej zmenu ani doplnenie. Rovnako po poučení, že sa môže zúčastniť výsluchu príslušníka polície, ktorý ho zastavoval a pokutoval, pretože tento bude nasledovať po jeho výsluchu uviedol, že tohto výsluchu nechce byť prítomný. Uviedol tiež, že ľutuje svojho konania, je si vedomý, že riadil vozidlo v čase zákazu činnosti viesť motorové vozidlá.

Obvinený si v prípravnom konaní 26. januára 2015 sám zvolil obhajcu a 1. júla 2015 mu vypovedal plnú moc, po tom, čo sa opakovane neodstavil na verejné zasadnutie o odvolaní, pričom jedenkrát sa ospravedlnil, jedenkrát nemal doručené predvolanie. Po nedostavení sa na verejné zasadnutie určené na 30. júla 2015, pričom bolo príslušníkmi polície zistené, že sa v mieste trvalého bydliska nezdržuje, bol na neho vydaný krajským súdom príkaz na zatknutie.

Príkaz na zatknutie však napokon nebol realizovaný, pretože sa pobyt obvineného H. I. nepodarilo vypátrať. Dňa 14. apríla 2016 však na adrese trvalého pobytu prevzal predvolanie na verejné zasadnutie určené na termín 28. apríla 2016.

Dňa 27. apríla 2016 - deň pred konaním verejného zasadnutia obvinený H. I. zaslal krajskému súdu ospravedlnenie z neúčasti na verejnom zasadnutí tvrdiac, že chce byť na verejnom zasadnutí zastúpený advokátom.

Krajský súd v Žiline postupujúc s poukázaním na § 36 ods. 4 Tr. por., podľa ktorého za včasnosť zvolenia obhajcu, ako aj za včasnosť podania žiadosti o ustanovenie obhajcu podľa § 40 ods. 2 zodpovedá obvinený; pri zmene obhajcu nie je zvolenie obhajcu alebo ustanovenie obhajcu podľa § 40 ods. 2 dôvodom na zmenu termínu už nariadeného úkonu trestného konania.

Podľa § 293 ods. 5 Tr. por. verejné zasadnutie sa vykoná v neprítomnosti obvineného aj vtedy, ak mu upovedomenie o verejnom zasadnutí bolo riadne a včas doručené a bol poučený o možnosti konania verejného zasadnutia bez jeho prítomnosti alebo za podmienok uvedených v § 292 ods. 5.

Podľa odseku 8 § 293 Tr. por. ak obvinený hodnoverným spôsobom ospravedlní svoju neúčasť na verejnom zasadnutí a súčasne písomne požiada súd, aby sa verejné zasadnutie uskutočnilo za jeho prítomnosti, súd odročí verejné zasadnutie a určí deň, čas a miesto ďalšieho verejného zasadnutia.

Vzhľadom na tieto ustanovenia bol postup krajského súdu v súlade so zákonom.

Obvinený bol o termíne verejného zasadnutia včas a riadne upovedomený. Svoju neúčasť na verejnom zasadnutí neospravedlnil hodnoverným spôsobom a skutočnosť, že chcel byť na verejnom zasadnutí zastúpený obhajcom netvorí takú prekážku, ktorá by bránila vykonaniu nariadeného úkonu trestného konania - verejného zasadnutia.

Pokiaľ ide o dôkazy, ktoré boli v uvedenej veci vykonané zo spisu dovolací súd nezistil nezákonný postup orgánov prípravného konania alebo súdov pri ich vykonávaní. Rozsah a spôsob vykonávania dôkazov určuje súd. Hodnotenie dôkazov nie je dovolacím dôvodom. Domnienka obvineného, že súdy nevykonali všetky dôkazy, najmä nie tie, ktoré mali svedčiť v jeho prospech neopodstatňujú použitie žiadneho dovolacieho dôvodu.

Napokon skutok, tak ako bol uvedený v prvostupňovom rozsudku nepripúšťa právnu kvalifikáciu inú než bola použitá. Konanie v krajnej núdzi nie je obsiahnuté v popísanom skutku a podľa dôvetku § 371

ods. 1, písm. i/ správnosť a úplnosť zisteného skutku dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Z týchto dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací nezistiac zásadné porušenie práva na obhajobu obvineného H. I. nezistiac dôvod dovolania založený na tom, že verejné zasadnutie bolo vykonané v neprítomnosti obvineného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky, nezistiac ani dovolací dôvod založený na tom, že rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom, a taktiež dovolací dôvod spočívajúci na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia, ktoré by zakladali dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. c/, d/, g/ a i/ Tr. por. dovolanie obvineného H. I., podľa § 382 písm. c/ Tr. por., odmietol.

Dovolací súd, pokiaľ ide o obsah a kvalitu zápisnice z verejného zasadnutia Krajského súdu v Žiline z 28. apríla 2016, konštatuje, že napriek jej stručnosti obsahuje všetky náležitosti uvedené v § 58 Tr. por. Pokiaľ ide o rozhodovanie o poskytnutej záruke, resp. zárukách H. Y. st. odvolací krajský súd vo svojom rozhodnutí odstránil nedostatok súdu prvého stupňa, ktorý sa nevysporiadal v odsudzujúcom rozsudku z akého dôvodu sa zárukou za nápravu obvineného vôbec nezaoberal, resp. ju neprijal.

Napokon návrh obvineného na odklad výkonu uloženého trestu odňatia slobody nespĺňa najmä so zreteľom na osobu obvineného požiadavky uvedené v §§ 409 a 410 Tr. por., najmä však § 410 ods. 1 Tr. por. Obvinený H. I. svojim správaním počas trestného konania a sklonom k páchaniu protispoločenskej činnosti, vyvolal skôr obavu, že sa nechce a nebude podrobovať trestnému konaniu, spôsoboval prieťahy a prekážky v konaní, jeho pobyt nebolo možné takmer rok vypátrať, a to ani v rámci Schengenského priestoru, na adrese trvalého bydliska sa nezdržoval, rovnako takže dovolací súd nepovažoval za vhodné a duchu Trestného poriadku zodpovedajúce akceptovanie návrhu na odklad výkonu trestu.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.